

הסכמת גאוני זמננו וצדיקי דורינו אשר בצלם אנו חיים וקיימים

זה רצות צטנים צחיות משונותי שצ"ק צעיר
פרעמיסלא יל"ו ראיתי שם כת"י פ"י על קדר
טהרות והוטע צעירי מאוד שאלתי מנען מי יל"ו
החורה הזאת השיבו כי ה"י שם איש אפרתי ת"ח
גדול ה"ה החסיד המפורסם ונח"י אפרים יצחק ז"ל
והוא הכיח אחריו צרכה זאת ונתנו להקלגז ושאלתי אז
למה לא מדפיסים אותו ולזכות הרבים אמרו כי
דורש ח"ן לה למלכות זו ודברתי עם כינו וכדור צטם
לזכות נשמת זקנס צזכות הרבים אשר יהגו צו וימלאו
טעם מחוק מדצט וטופת לופים וכן אמרו כי יתנו
מקום לדברי אצל עצרו ימים ושנים ותורה זו מוכחת
צקין זוית ואכני הייתי מומחין ומלפס מחי יגיע זמן
הולאת אור תורת הפירוש הזה אשר יתנו צו צני
ישראל הלוודי תורה צטהרות שידוע כי צני על"י
המה מועטים המצבים צלימוד ק' הזה כמאמרים ז"ל
לרבי עקיבא כלך אצל כנעים ואהלות כי לא רבים
יחכמו צסדר זה ולפי דעתי כי פירוש זה יה"י טוה
לכל כפס כקטן כגדול ימלאו צו כדי מידתם . ועמה
נדעתי שהחמיל איש אחד ה"ה הרבני המופלג
החסיד הר"א מנזע היוחס כמח"ה צבי הירש
גאמפריד כ"י להדפיסו לזאת אומר איני ישר כוחא
לפעלא טצא שעוסק להולילאו לאור ורואי לכל צני
ישראל לסייעו צמעות קדימה שיוכל לגמור המלטה
הזאת צלי חיוץ אך צזירות האפשרי . חזאת ח"ל
לפנים שאסור לכל צני ישראל הן צמדניה זו הן
צמדניה אחרת להדפיסו סתם צלתי רשות ה"ל כי
לו זכות הכת"י זה אשר קנהו מלפני ה"י שלו ועד
חוט עשרה טנה ישמרו צני ישראל מלהשיג גזולו
חליה ונני שיעצור וידפיס קודם זמן זה צלי רשות
המוליל לאור ה"ל יה"י כלכד ח"ו צרשת הח'
ויה"י חל האיסור על כל צני ישראל לקנית הס'
סיה"י כדפס צאיסור אצל צודאי שארית ישראל לא
יעשו עילה וסבר האיש המולילאו לאור לא יקפחו אך
צכסך מלא יקחוהו וציאו הצרכה הזאת לציתס ויקיים
צנו כי יתנו צגויס עמה אקצלס כמאמרים ז"ל אל
הקרא יתנו אלא ישנו וכזה לכחמות הנצחות צמהרה
צימינו חון דברי הצעה"ה היום יוס ו' עש"ק ל"א
למנ"י צחמ"ר לפ"ק .

הובא לפני כתני קודש מספרו של הרב הגאון
החריף המפורסם מ' אפרים יצחק זלל"ה
נקוד צטס משנה אחרונה על סדר טהרות
והספר ה"ל סיועס נחטוהו צמחנה גמורה להקלוז
הגדולה דפס"ק והרב הגדול המחנך זלל"ה ה"י מו"ץ
צקלחתינו ויש צו מדין צצית המספט של הרב
הגאון הצדיק המפורסם מ' יוסף אשר עהרנבערג
זלל"ה האצדפ"ק ועצרתי צין . עלי הספר ומלחתי צו
דברים יקרים מפז ומופכיים צגויס על ארני האומת
כאמרים צחריפות וצקירות וקצרות ישרות וכלאומת
למולאי דעת . והנה צהספזי לא חוכל להעתיק את
אשר חכני ד' צקראי חידושו יקרים ולמען חיצת
הקודש אזכיר מה סראיתי לעורר צמס כלים פ"א
מ"ד סכתצ דהעצוררת טוומאה יטנה הוה כאיסור
הכולד צחוק העערוצות יס לעיין כיון שהטוומאה ה"י
קודם העערוצות ועכסיו נחעוררה ל"ה כאיסור הכולד
צחוק העערוצות כעין דאמרינן צצחמים ל"א ויקן
כיסן הפיגול . גס מה סכתצ דטוומאה הוה כאיסור
הצלוט ולא מיקרי דצר חטוב יס לעיין צחו' יצמות
כ"א ע"צ ד"ה לא העלה וחולין ק' ד"ה סאני וצחמים
ע"צ ד"ה אלא סכתצו דחתיכה של חעאת טוומאה
מיקרי ראוי להסכצד ולא צטל צחולין וסמא יס לחלק
צין חוכל סאין לו טהרה כקרא איסור מחמת עלמו
וטס"כ צבלי טומא טוב ראיתי צריעצ"א יצמות שס
סכ' כדברי המחנך וויסצ צזה קו' חוס' והראו לי
סנחלקו צסצברא זאת הרסצ"א והרא"ה צח"ה סער
העערוצות עוד ראיתי צפ"י מ"א דכלים שהקסה
אדברי ר"ס פ"ז ו' ט"ו דכלים שהוכיח מדכלים
סל עלמות הדג מליין צלמיר פחיל מוכח דאין
להס טוומאה אפילו מדרצן שהס סותרים דצריו פ"ג
דאהלות מה שהוכיח מנ"צ דך כי דנכרי מועט
צחלון אף שעסאוס כזים הויל ומדאורי"י לא מוקצ
טוומאה מועט צחלון וחילן ולחומר הנושא כראה
דצחמות המ"ל פ"ז דתרונות חקר צחוכל תרונת טוומאה
מדרצן צטוומאת הגוף פטור מוכרת דמיקרי ומחוללת
ועומדת . ולפ"ז י"ל דטומא מדרצן אינו חולן כמו
טומא ומדאורי"י חולס י"ל דדוקא היכי דרצן הסוהו
מדותיהס ועסאן כדאורי' מיקרי אינו ראוי מדאורי' מטס"כ
היכי דרצן צעלמס לא הסוהו מדותיהס וע' צאצני
מילואים ס' כ"ח לענין הפקר צ"ד וצחו' יצמות פ"ט
ע"צ ח"כ צנכרי דמצואר צדה ל"ד דאין סורפין
תרונת צטוומאת נכרי ע' חוס' שס ד"ה וצו כיון
דחכמים לא הסוהו מדותיהס מ"ה מועט צחלון וצו

הק' יחזקאל שרגא הלבדשטאם חופ"ק שינאווע
יל"ו .

מיוסצ מה שהקסה הר"ס פ"ג דאהלות מחגיגה כ"צ דכלי
סל